

гнѣздото, а това ще стане, като се освободи отъ тѣхъ.

„На 18 юни азъ имахъ случай да видя едно гнѣздо, въ което имаше едно кукувиче яйце и три отъ славей – тъй почва разказа си единъ ученъ на име Дженеръ, единъ отъ първите изследвачи върху интереснитѣ на-вици на кукувицата.

„На другия денъ разгледахъ гнѣздото и видѣхъ, че птиченцата сж вече излюпени. Но въ гнѣздото имаше само едно славейче и кукувичето. Азъ имахъ възможност да наблюдавамъ всичко, което ставаше въ гнѣздото.

За голѣмо мое учудване, бѣхъ свидетель, какъ кукувичето искаше да се отърве напълно отъ славейчето. Твърде интересенъ бѣше начина, по който то искаше да постигне целта си. Съ помощта на крилцата си кукувичето намѣсти славейчето върху гърба си, като го настани твърде удобно върху повдигнатитѣ си крилца, приближи се до стенитѣ на гнѣздото и изхвѣрли товара си навънъ. За нѣколко време то остана до края на гнѣздото и съ помощта на крилцата си провѣри, дали славейчето не е останало въ гнѣздото и дали целта е постигната, следъ което се намѣсти удобно въ него. Когато азъ – казва по-нататъкъ Дженеръ – поставихъ въ гнѣздото едно яйце, повтори се сѫщата история: малката кукувичка избула яйцето къмъ края на гнѣздото и го изхвѣрли навънъ.

Този опитъ направихъ много пъти съ разни гнѣзда и наблюдавахъ едно и сѫщо. Случава се, че първиятъ опитъ, да изтласка нежелания си другаръ, завръшва несполучливо. Тогава кукувичката повтаря, потретя, докато най-после напълно си постигне целта. Особената форма на тѣлото ѝ като че ли нарочно е приспособено за тази цель: гърбътъ ѝ е много широкъ и има въ срѣдата си една впадинка – нѣщо, което у другитѣ птички нѣма.

Следъ 12 дена отъ излупването въпросната впа-